

به نام خدا

حمایت از خودرو سازان داخلی تا کی و به چه قیمتی؟

(خودرو ، صنعت گلخانه ای)

وابستگی دولت در سالیان متمادی به نفت و درآمدهای سرشار نفتی به عنوان مهمترین منبع تامین درآمدهای ارزی و ریالی باعث گردیده است تا دولت توجهی به سایر صنایع به عنوان یک منبع درآمدزا ، ارز آور و تولید کننده ثروت نداشته باشد و صرفاً صنایع را به عنوان عاملی برای ایجاد و یا حفظ اشتغال بداند .

ضمن اینکه اقتصاد نفتی و وابستگی دولت به آن باعث اقتدار و ظهور حقوق و امتیازات ویژه ای نیز برای دولت گردیده است که در مجالی دیگر به آن خواهیم پرداخت .

اما در خصوص عدم توجه دولت به تواناییهای صنایع مختلف در امر تولید ثروت و افزایش سهم آنان در تولید ناخالص داخلی اشاره ای به صنعت خودرو سازی داخلی می نمایم .

همگان به این موضوع اقرار و اعتراف دارند که صنعت خودرو سازی موجبات افتخار دولتمردان ما می باشد و بیشترین سهم و توجه را به خود معطوف داشته ، و بالاترین سهم را در استفاده از امکانات دولتی و غیر دولتی و تسهیلات بانکی و حمایت های ملی داشته است .

در حال حاضر بالاترین حمایت های تعرفه ای از این صنعت به عمل می آید و خوشبختانه امکان واردات آن بصورت قاچاق و یا کالای همراه مسافر ، ته لنجی و یا تجارت چمدانی آن نیز منتفی می باشد . و برای واردات آن از طریق مجاری و افراد مجاز نیز شرایط ویژه ای لحاظ گردیده است که همگی آن به محدودیت امکان واردات آن کمک می نماید از قبیل لزوم وجود نمایندگی های مجاز و لزوم ایجاد مراکز خدمات پس از فروش ، اسقاط و از رده خارج کردن چند خودروی فرسوده داخلی و ... که تمامی این موارد مورد تأیید نگارنده نیز بوده و البته باعث بالا رفتن قیمت خودروی وارداتی نیز می گردد و امکان رقابت پذیری خودروهای ساخت داخل را نیز افزایش می دهد .

تمام این محدودیت ها و حمایت ها را فقط می توان در خصوص صنعت خودرو سازی داخلی مشاهده نمود و حتی نیمی از این حمایت ها در خصوص سایر صنایع داخلی مانند صنعت کهن نساجی اعمال نمی گردد .

در اینجا مایل هستم نگاهی آماری و تقریبی در خصوص وضعیت فروش خودرو در سال ۱۳۸۷ در داخل کشور بیاندارم .

سال ۱۳۸۷

- تعداد تقریبی فروش خودروهای ساخت کارخانجات داخلی ۸۰۰,۰۰۰ دستگاه
- متوسط قیمت فروش یک دستگاه خودروی ساخت داخل ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
- فروش سال خودرو سازهای داخلی ۸۰,۰۰۰ میلیارد ریال
- قیمت جهانی یک دستگاه خودرو هیوندایی - سوناتا ۱۲,۴۰۰ دلار
- قیمت فروش داخلی یک دستگاه خودرو وارداتی هیوندایی - سوناتا (ردیف بالا) ۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
- قیمت جهانی یک دستگاه خودرو وارداتی هیوندایی - آژرا ۱۸,۳۲۵ دلار
- قیمت فروش داخلی یک دستگاه خودرو وارداتی هیوندایی - آژرا (ردیف بالا) ۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ دلار
- با مقایسه قیمت های داخلی و جهانی خودرو به این نتیجه می رسیم که قیمت تمام شده و قیمت فروش خودروهای ساخت داخل تقریباً ۳ برابر قیمت خودروهای مشابه آن در جهان می باشد . و در واقع ۶۵% پرداختی های مردم جهت خرید خودروهای داخلی و خارجی اضافی می باشد در نتیجه :
- اضافی پرداخت مردم بابت خرید خودروهای ساخت داخل در سال ۱۳۸۷ بالغ بر ۵۲,۰۰۰ میلیارد ریال می گردد .
 $۵۲,۰۰۰ \times \frac{۲}{۳} \# ۳۴,۶۶۷$ میلیارد ریال
- واردات خودرو در سال ۱۳۸۷ ۵۰,۰۰۰ دستگاه
- قیمت کل خودروهای وارداتی در سال ۱۳۸۷ بدون پرداخت حقوق ورودی : یک میلیارد دلار
- پرداخت توسط مردم بابت حقوق ورودی خودروهای خارجی به دولت در سال ۱۳۸۷ معادل یک میلیارد دلار و یا معادل ده هزار میلیارد ریال می باشد .
- جمع اضافی پرداختی توسط مردم بابت گرانفروشی خودروسازان داخلی و حقوق ورودی خودروهای خارجی
 $۵۲,۰۰۰ + ۱۰,۰۰۰ = ۶۲,۰۰۰$ میلیارد ریال
- جمعیت کل کشور ۷۰ میلیون نفر
- سرانه پرداخت شده توسط مردم در هر سال ۱۳۸۷ به منظور تداوم فعالیت خودروسازان داخلی
 $۶۲,۰۰۰,۰۰۰ \div ۷۰ \# ۸۸۵,۷۰۰$ ریال

یعنی بطور سرانه ، هر ایرانی در سال ۱۳۸۷ مبلغ ۸۸۵,۷۰۰ هزار ریال از درآمد خود را به این منظور پرداخت نموده است تا **صنعت گلخانه ای خودرو سازان در ایران** همچنان به فعالیت خود ادامه بدهد چرا ؟

این مبلغ برای یک خانواده ۵ نفره بالغ بر ۴/۴ میلیون ریال در سال می باشد .
در اینجا به سایر مباحث خودروهای ساخت داخلی از قبیل کیفیت قطعات ، مصرف سوخت ، خدمات پس از فروش و ... وارد نمی شوم .

این در حالیست که به اظهار کارشناسان خودرو ، این صنعت در کشورمان سالها از تکنولوژی روز صنعت خودرو سازی جهان عقب می باشد .

به نحوی که ۸۰ درصد از تولیدات دو خودروساز بزرگ کشور یعنی ایران خودرو و سایپا به تولید انواع خودروهای پراید و پژو ۴۰۵ اختصاص دارد که تکنولوژی آن ها به بیش از ۱۵ تا ۲۰ سال گذشته تعلق دارد .

براستی چرا هزینه پایین بودن بهره وری و کیفیت و یا بالا بودن قیمت تمام شده خودرو را مردم باید تحمل و پرداخت کنند ؟

در کدام صنعت دیگر کشور چنین وضعیتی را می توان مشاهده نمود .

این در حالیست که در چند ماه گذشته سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولید کنندگان و سایر سازمان های وابسته به وزارت بازرگانی با تمام قدرت و فشار به صحنه آمده و خواستار کاهش قیمت تولیدات کارخانجات داخلی نساجی (الیاف - فرش - پتو - نخ) ، لوازم خانگی ، شوینده ها ، مواد غذایی و لبنی و ... گردیده و کار را حتی به تهدید و جریمه نیز رسانده اند اما در خصوص صنعت خودرو سازی ابداً مطلبی عنوان نمی شود .

مقام معظم رهبری امسال را سال کار مضاعف و همت مضاعف نامیده اند اگر کار مضاعف را ارتقاء بهره وری تفسیر نمائیم امسال باید خودرو سازهای کشور تلاش نمایند تا خود را با معیارها و قیمت های جهانی تطبیق دهند . و در غیر اینصورت دولت موظف است این بار عظیم ۶۲,۰۰۰ میلیارد ریالی که همه ساله نیز بصورت تصاعدی افزایش می یابد را از دوش اقتصاد کشور و مردم بردارد .

تهیه و تنظیم
مهندس علیرضا حائری
۸۹/۵/۶